

uuligt, de internationale Voldgiftskendelser, som affiges, og samarbejde dem paa en saadan Maade, at de maatte kunne danne Grundlaget for en praktisk Retsvidenstabs i denne Henseende". Endelig skal det „holde à jour en Fortegnelse (Bibliografi) over alt, hvad der udgives vedkommende Freden". Det ses af den paa nyhævnte Nærsmøde fremlagte „Rapport", at Bureauet ordner sine stadig voksende Samlinger om alle brændende internationale Spørgsmaal saaledes, at det bliver let at søge Oplysninger om hvert enkelt. Der indrettes saaledes Mapper, hvori efterhaanden indlægges alle de diplomatiske Afstykker, politiske Brochurer og andre Tryksager om f. Eks. Trippelalliancen, den fransk-russiske Alliance, det elsafs-lotringske, det Slesvigke, det ægyptiske og mange andre mer eller mindre aktuelle Spørgsmaal, om Indførsel af Vaaben i Afrika, samt en Mængde statistiske og historiske Oplysninger — alt med det Formaal at tjene som Materiale ved Virksomheden for Verdensfredens Bevarelse. Bureau-Selskabets første Formaal er nemlig udtrykkt saaledes: „at give Oplysninger om Spørgsmaal vedkommende Udbredelsen af og Forsvaret for de Ideer, der ere fælles for de Institutioner, Foreninger og Personer, som virke for Freden, og at lette Samarbejdet imellem disse". Efterhaanden som Bureauets Midler tillade det, skal det — ifølge sine Bedtægter — organisere sig i flere Afdelinger, bestemte til at virke for dets Formaalets forskellige Grene. Da dets Midler hidtil have været saa ringe, har det maattet indskrænke sig til at meddele sine Oplysninger ved at udgive et autograferet Blad. Gennem dette meddeler det gratis faktiske Oplysninger til en Mængde europæiske og amerikanske Blade, Foreninger, Institutioner m. fl. Med større Midler og fornøden kyndig Medhjælp vilde det kunne lægge Oplysninger om begyndende Tvistemaal mellem Nationerne saaledes til Rette, at Pressen deraf kunde øse paalideligere Materiale end hidtil i sin Virksomhed for at tilvejebringe fredelige Løsninger, inden det bliver for sildt.

Det er uden Tvivl ogsaa Ønsket om, at Bureauet efterhaanden maa kunne blive i Stand til at udvide sin ovennævnte Virksomhed, samt Forvisningen om, at det vil forholde sig strengt neutralt i sine Bestræbelser for at tjene alle, der ville benytte det — som har bevæget Svejts's Regering til at yde det en Statsunderstøttelse paa 1,000 Francs. En tilsvarende Understøttelse fra Danmarks Side — mener Dansk Fredsforenings Bestyrelse — kunde passende sættes til 500 Kr., hvilket er omtrent Halvdelen af, hvad vor Fredsforening hidtil har ydet til Bureauet. Det bemærkes, at den danske Stat gennem et Bidrag af 500 Kr. vilde kunne sikre sig Indflydelse paa Bureauets Ledelse; Staten vilde nemlig da, som en dette understøttende Institution, kunne erhverve sig Ret til 4 Stemmer paa Bureau-Selskabets aarlige Generalforsamling (i Henhold til det for samme den 22de September 1893 vedtagne Reglements Art. 5).

Da Bureauets „Correspondance autographiée" ytrede sin Tak og Glæde over den af Svejtsfer-Forbundet ydede Understøttelse, udtalte den tillige Haabet om, at Eks-emptet maatte blive efterfulgt først af „de Stater, der ikke regnes til Europas Stormagter: Danmark, Sverige, Norge, Holland, Belgien, Grækenland, Spanien, Portugal, Rumænien, Serbien og Bulgarien". „Derjom disse Stater" hedder det videre, „paa samme Maade som Svejts tilkendegav, at de vilde støtte Fredsbevægelsen, vilde det internationale Bureau faa Midler til at fordoble sin Virksomhed paa alle de Omraader, hvorpaa det har Ret til at bevæge sig, og da kunde man danne en Reservecfond af de private Giveres og Foreningernes Gaver". Andragerne formene ogsaa, at det danske Folk sikkert med Glæde vilde se sin Regering og Rigsdag yde et saa ringe Offer af sine Statsmidler til det internationale Fredsbureau.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

43. Fra Enke efter Sergent N. P. Christensen af 15de Bat., Johanne Mathilde Christensen af Kjøbenhavn, om en ekstraordinær Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1893 ved Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, C. Thomsen).

Andragerindens Mand døde i Sommeren 1893 efter at have tjent i Hæren siden 1879 og efterlod hende som Enke med to Børn. Der er til Hjælp til hendes og Børnenes Underhold af Pensionskassen tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af 48 Kr., men da